

Närhet och mystik

(Ur *Helsingborgs Dagblad* 22. 4 1995)

Marianne Arnbäck är knappast diskret i sin konst. Hennes stora målningar som nu visas i Galleri Malen i Borstahuset, Landskrona, avtäcker verkligheten med mystik och närhet. I en målning kallad "Växters samvaro" tränger jag in i en tät djungel av rabarber där stammar och blad antar groteska former. I en annan målning är jag i en skog av trädstammar, nakna, utlämnade...

Här är naturen intensiv, levande, besjälad och med en påtaglig kraft. Då är människor och djur borta, då är det naturens alla små nyanser som skapar liv och tydliggör det pågående.

I dessa målningar där Marianne Arnbäck skickligt med färglager skapar olika toner, är det en stillhet, ett lugn som behagar.

Men hennes konst skiftar snabbt. I andra målningar, där djur och människor exponeras, finner jag en större oro, en vaksamhet som kan betyda både frid och hot. Både människorna och djuren bär på hemligheter och tystnad. Det gäller de fyra nakna kvinnorna som sitter i en grupp, vända åt var sitt väderstreck. Runt dessa finns havet, ja, vatten och kroppar ingår en försiktig symbios. Som vore det en väv, manar Marianne Arnbäck fram ett geometriskt mönster i naturen som söker sig in i kvinnornas fasta kroppar.

Även i målningen Väktare förenas natur och djur. Hundarna blir mytologiska gestalter som vaktar vägen som försvinner i ett mörker. Trädstammarna längs vägkanten är en vägg in mot det hotfulla, det okända. Vad de vaktar vet jag inte, bara att denna målning gör mig olustig.

Då vänder jag snabbt tillbaka till Arnbäck's naturstudier. Även om hennes kraftfulla närkonfrontation också gör naturen mer mystisk och mytisk än den jag dagligen ser och vistas i, känns det tryggare här.

LARSOLOF KARLSSON